

ningsaktiviteter med penge, man har kunnet skaffe uden om de offentlige kasser, er yderst prisværdigt. Men der er ingen roser uden torne. De private penge må ikke kunne mistænkes for at skulle købe bestemte forskningsresultater eller for at undertrykke oplysninger for at stække forskningens frihed eller påvirke den enkelte forsker. At værne om forskningsfriheden er ganske enkelt en af universitetets kerneopgaver, som er udtrykkelig formuleret i universitetslovens § 1, hvor der står:

»En højere uddannelsesinstitution har til opgave inden for sine fagområder at drive forskning og give videregående uddannelser indtil det højeste videnskabelige niveau. Den skal endvidere værne om forskningsfriheden og bidrage til at udbrede kendskab til videnskabens arbejdsmetoder og resultater.«

Så det står altså helt klart, at forskningsfriheden er væsentlig for enhver videregående forsknings- og uddannelsesinstitution. Det er der nogle, der har taget ganske kontant fat på: om den mulige mistanke, der kunne være om, at private midler ikke blev brugt med respekt for forskningsfriheden. Derfor er der i årbogen for 1997 fra Aarhus Universitet udtrykkelig beskrevet, hvilke institutter der modtager hvilke private bevillinger, projekternes titler og formål er angivet, det oplyses, hvilken forsker eller forskerteam, der har modtaget bevilling; hvor meget der er brugt i det pågældende år, kan også ses.

Der er således på dette område fuld offentlighed om de private midler, der bliver modtaget, og om, hvorledes disse midler bruges.

En tilsvarende oversigt burde kunne udarbejdes af samtlige fakulteter på samtlige universiteter i Danmark, og det lægger den vedtagelse, vi nu vedtager om lidt, jo også op til, og derfor er der overhovedet ikke nogen betænkelighed fra vores side ved at opfordre alle universiteter kraftigt til at gøre ligeså.

Men vi vil alligevel ikke undlade at sige, at inden for sundhedsvidenskaberne er der det problem, at den forskning, som foregår i hospitalsregi, er ikke kortlagt. Der er ikke overblik over den, og det synes jeg er påfaldende, når man tænker på, at der er enormt strenge krav om information til patienterne, som indgår i disse projekter, der er meget stor bevågenhed fra offentligheden om, hvad der forskes i på sygehusområdet. Alligevel er det ikke muligt at få skaffet et klart overblik over de forsknings-

aktiviteter, som er på hospitalsområdet, heller ikke de privatfinansierede.

Jeg vil gerne sige til forskningsministeren, at det er jo ikke nogen undskyldning over for offentligheden i hvert fald, at hospitalsforskningen ligger i en anden ministers regi. For offentligheden er det af dyb interesse at vide, hvor disse private forskningsmidler kommer fra, og hvad de bliver brugt til, uanset hvilken minister det måtte høre under. Så den opgave må vi sørge for bliver sendt ud i offentligheden, at uanset hvilken minister der har ansvaret for det, er det selvfølgelig en klar interesse for os alle sammen at vide, hvad disse private midler bliver brugt til, og hvilke projekter der er i gang.

Blandt de forskellige forslag, der er stillet til, hvordan man kan få mere offentlighed inden for forskning, har også været et forslag om, at alle stillingsopslag også udtrykkeligt bliver ledsaget med beskrivelser af, hvem der eventuelt sponsorerer den pågældende stilling. Det vil jeg gerne sige til dem, der har nævnt det, at det er jeg personlig tilhænger af. Jeg synes, det er en god idé at gøre det, og jeg vil gerne være med til at have en diskussion om disse problemer i den videre debat, om vi kan gøre noget på det område, som yderligere hæver mystikken omkring en del af disse projekter.

Med disse ord vil jeg sige, at Det Radikale Venstre naturligvis støtter det forslag til vedtagelse, vi har været medforlagsstillere til.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal takke, fordi fru Elisabeth Arnold har forslag til, hvordan den her debat kan fortsætte. Der står jo netop i forslaget til vedtagelse »bl.a. . . .«, og så er der nævnt to pinde, og jeg kan forstå, at fru Elisabeth Arnold har flere forslag til forskningsministeren.

I den forbindelse skal jeg spørge, om fru Elisabeth Arnold også vil medvirke aktivt til, at vi på en eller måde sikrer ubetinget åbne opslag i forbindelse med stillinger, der er finansieret af private eksterne midler.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det tilsagn vil jeg uden betænkeligheder give hr. Søren Kolstrup, for jeg synes, emnet er vigtigt, og det er vigtigt, at universiteterne også selv har mulighed for at beskrive, hvordan de håndterer disse midler, men jeg kan ikke på stående fod sige lige præcis, hvordan en sådan